

Ο ΠΡΙΓΚΙΠΑΣ ΤΗΣ ΟΜΙΧΛΗΣ

Η ΤΡΙΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΟΜΙΧΛΗΣ Ι
ΚΑΡΛΟΣ ΡΟΥΙΘ ΘΑΦΟΝ

-Εκδόσεις Ψυχογιός-

Υπάρχει κάτι που επιθυμείτε σε τέτοιο βαθμό που θα ήσασταν πρόθυμοι προκειμένου να το αποκτήσετε να κάνετε οποιαδήποτε συμφωνία;

Ο πόλεμος υποχρεώνει τον ωρολογοποιό Μαξιμίλιαν Κάρβερ, να απομακρυνθεί από το Λονδίνο, ώστε να προστατέψει την οικογένειά του. Αφού τους το ανακοινώνει, τα τρία παιδιά και η γυναίκα του πρέπει να μαζέψουν λίγα πράγματα και να αναχωρήσουν την επόμενη μέρα για ένα παραθαλάσσιο χωριό. Το νέο σπιτικό τους βρίσκεται δίπλα στη θάλασσα, κάπως απομακρυσμένο από τα υπόλοιπα σπίτι της περιοχής.

Από το δωμάτιο του στον δεύτερο όροφο, ο Μαξ θα παρατηρήσει ότι λίγα μέτρα μακρύτερα υπάρχει ένας υπαίθριος χώρος στον οποίο είναι στημένα κάποια αγάλματα που αναπαριστούν κουστωδία τσίρκου, η επίσκεψη του εκεί θα τον τρομοκρατήσει και θα του δώσει την εντύπωση ότι βλέπει πράγματα που δεν είναι

δυνατόν να ισχύουν. Η γνωριμία του με τον εγγονό του φαροφύλακα, θα γεμίσει την καθημερινότητα του Μαξ αλλά και της αδερφής του Αλίσια με περιπέτειες, ενώ η ομίχλη θα αρχίσει να σκεπάζει το νησί, και παράλογα πράγματα θα αρχίσουν να συμβαίνουν.

Ο παππούς του Ρόλαντ, εκτός από τα κλειδιά του φάρου, κρατάει και τα κλειδιά των μυστηρίων του νησιού. Ο Μαξ θα επιμείνει να μάθει και δε θα αφήσει επιλογές στον ηλικιωμένο φαροφύλακα που το μόνο που επιθυμεί είναι να προστατέψει τη ζωή του δεκαεφτάχρονου Ρόλαντ, που φαίνεται η μοίρα του να συνδέεται με ενός άλλου παιδιού που πνίγηκε στη θάλασσα πριν από κάποια χρόνια. Ποιος είναι ο πρίγκιπας της Ομίχλης και ως που θα φτάσει για να αποκτήσει ό,τι θεωρεί πως του ανήκει;

Νεανικό μυθιστόρημα ενός από τους δημοφιλέστερους συγγραφείς της Ισπανίας, του Κάρλος Ρουίθ Θαφόν, που το έγραψε σε ηλικία 27 ετών, με σκοπό να συμμετέχει σε ένα διαγωνισμό νεανικού μυθιστορήματος και μάλιστα κατάφερε να αποσπάσει το πρώτο βραβείο, κυκλοφορεί πλέον και στη χώρα μας μετά τον πρόωρο θάνατο του συγγραφέα πριν από δύο χρόνια. Στο εισαγωγικό σημείωμα ο συγγραφέας στην έκδοση που έγινε στη γλώσσα του τον Μάιο του 2006, σχολιάζει ότι προτίμησε να το αφήσει ως είχε αντί να το αναπλάσει και ευτυχώς που το απέφυγε, γιατί ειλικρινά δεν ξέρω κατά πόσο υπήρχε η δυνατότητα να το καλύτερέψει αντί να το αλλοιώσει. Το κείμενο του 27χρονου Θαφόν όχι

απλά είναι εξαιρετικό, προκαλεί ανατριχίλα στους αναγνώστες ακόμα κι αν δεν ανήκουν στο νεανικό κοινό και με δυσκολία το αφήνουν από τα χέρια τους. Ακόμα κι αν είστε κουρασμένοι και θελήσετε να ξεφυλλίσετε για λίγο ένα βιβλίο, στην περίπτωση του Θαφόν δεν ξέρω αν θα καταφέρετε να το κλείσετε πριν φτάσετε στη σελίδα 192, όπου είναι και το φινάλε του.

Και σπεύδω να τελειώσω την κριτική ώστε να διαβάσω το δεύτερο βιβλίο της τριλογίας «Το παλάτι του μεσονυκτίου», που θαρρώ караδοκεί να το πάρω στα χέρια μου, όπως ο αδέσποτος γάτος που μάζεψε η Ιρίνα φτάνοντας στον νέο τόπο κατοικίας τους.

Μαίρη Β.